

Rotaryconvention in Oostende

Omer Vilain over de tijd van toen

In juni was het precies 70 jaar geleden dat het jaarlijks internationaal congres van Rotary plaatsvond in Oostende. Alhoewel de Oostendse club pas in 1925 door John Bauwens werd gesticht, kreeg Rotary al de eer dit grootse evenement in deze stad te mogen organiseren.

De Amerikaanse Rotariërs arriveerden in Oostende per boot.

Dergelijke gebeurtenis kan men zich thans nog moeilijk voorstellen. Niet minder dan 37 landen zonden vertegenwoordigers. En niet minder dan 5000 Rotariërs kwamen een week genieten van de Koningin der Badsteden. Een enige gelegenheid voor Oostende, die over heel wat grote hotels met 100 tot 250 bedden beschikte.

Wereldstad Oostende

België, en meer bepaald Oostende, kreeg de voorkeur voor deze organisatie, omdat ons land nog veel betrekkingen onderhield met overzeese gebieden, die aan de IJzer veel van hun soldaten hadden weten sneuvelen. De Verenigde Staten alleen al zette zes schepen in om met 3000 passagiers naar Oostende te varen. Sommige van die passa-

giersschepen konden Oostende niet binnenvaren; er werd dan ook beroep gedaan op een maalboot om geregeld de verbinding tussen de rede en de haven tot stand te brengen.

De opening van het congres vond plaats op maandag 6 juni 1927 in het Kursaal. Op de openingsdag mocht Rotary Oostende zich verheugen op de aanwezigheid van Koning Albert, die ook een toespraak hield. Albert Bouchery was een gelukkige Oostendse voorzitter met dit onverhoopt succes. Tientallen sprekers uit alle landen bestegen gedurende vijf dagen het spreekgestoelte om hun ideeën kracht

bij te zetten. Heel wat voorstellen genoten steun of werden verdaagd.

Vele Rotariërs bezochten tussenin Brugge en de frontstreek.

Een stad aan zee

Intussen kon de stad ook genieten van een prachtige stoet met naast muziekkorpsen veel uitbeeldingen die refereerden naar „Oostende, een stad aan de zee” (dat wisten ze toen al). Op praalwagens werd het zeevaart- en visserijonderwijs voorgesteld met pupillen van de Zinnia en de

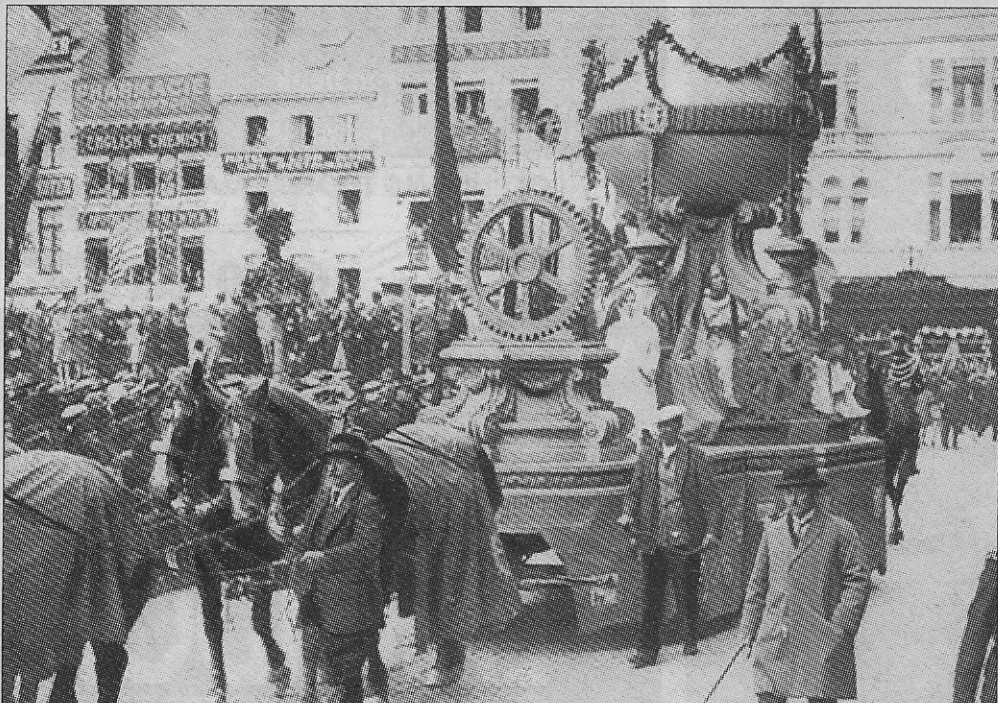
Iris. Ook de visserij-industrie in het algemeen kreeg zijn deel en er was zelfs een onderzeeër te bewonderen.

Verder in de stoet kon men kennis maken met de vrije neringen in ons land, het Landjuweel, de Oostendse Compagnie, de periode van Maria-Theresia, Oostende Vrijhaven en de 100 jaar voordien aangespoelde walvis (1827). De stoet werd gesloten door de wagen van Rotary met het bekende symbool, het raderwiel.

Op 10 juni werd de slotceremonie gehouden in het Kursaal en op 12 juni had in Brussel nog een reuzenstoet plaats, met deelname van de Oostendse reuzen Tone en Wanne.

Jarenlang bleef deze unieke gebeurtenis het gespreksonderwerp in Oostende; iets dergelijk zou men hier nooit meer beleven. En dat is waarheid geworden. Veel seizoenarbeiders in hotels, restaurants en op koetsen hebben toen een aardige stuiver verdiend. We hebben nog een taximan gekend die toen koetsier was en in tien dagen zoveel had verdiend dat hij zijn eerste wagen kon aanschaffen. Het schijnt zelfs dat men aan de Amerikanen voor een trip met de koets - die toen vijf frank kostte - vijf dollar vroeg. En zij betaalden. Het waren veelal grote zakenlui, die zich niet afvroegen hoe de verhouding tussen de Belgische frank en de Amerikaanse dollar was.

Ook hierdoor staat deze „18th Convention at Ostend” in de annalen vermeld als een onvergetelijke gebeurtenis.

Een beeld van de stoet die ter gelegenheid van de Rotary Convention de straten van Oostende aandeed. Deze praalwagen stelde het kenteken van Rotary voor.

(Omer Vilain)